

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

Bönstöld, 40 år gammal, af wattungot, Solbaten Jonas Forsen af håll och stung, och Soldat-erkan Kerstin Haslegren, 83 år gammal, af ålderdoms swaghet.

Kundgörelser.

Lotter uti Hospitals Lotteriet försäljas hos Herr Benjamin Bagge uti hörnet til Köpmansgatan, och hos Herr Andreas Åberg, boende uti Herr Professor Schwarzkopfs hus wid lilla bonnen.

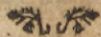
På Wahle-Holma i Bohus-lånnske Skären kommer et sjömärke, bestående af en spirbåt, efter approberad ritning, at upbyggas. Den, som wil offentlig Auktion åtager sig, at för lindrigaste betaltning utföra detta arbete, tåkes den 19 nästkommande Augusti sig uti Amiralitets-Cancelliet på Gamla Wårshwet anmäta, hwaräst ock ritningen förut kan beses, och underrättelse om de öfrige villkoren erhållas.

Om någon finnes hogad, at tilhandla sig 4 lotseblar uti Adelfors Guldbergswerks-lotteri, den samme anmäte sig hos mig.

Et slätt, och af medelmättig storlek, silfwer-spänne med stålmissel, är förlorat: Skulle någon det samma hittat, angifwe det på samma ställe.

Snidkaren Måster Jonas Cederqwistes hus, beläget wid wåstra hamnen och reparebanen, är til salu: om priset kan ågaren närmare höras.

Et par brune Skånske klippare i gde året finnas til köps, och kunna beses på Tjurholmen, och sås vidare underrättelse om priset på Stochholms-Källaren.

Götheborgska Magasinet.

Lördagen, den 9 Augusti 1760.

Min Herre,

Churu stor orsak man hafwer, at i närwarande tider utblåsa åttilliga Adelige Fruntimmers söga insigt uti hwarjehanda witterhets-ämnen, synes litetwål sannolikt, at de, som före dem intaget lika wårbdigheter, hafwa under sin lefnad waret ej mindre lysande hos sit folk af samma ågenstaper. Hwar och en tid framalstrar betydande skillen, och tyckes hela Skilnaden bero på tåflan och upmuntran, det är tillfallet, at göra sina snille-bragder bekanta. Jag behöfwer icke långt ifrån framleta skäl til min talsan: ty ser jag mig litet omkring, har jag det inom wårt eget häråd. Framledna Riksråddinnan och Friherrinnan, Fru Karin Bjelke, som bodde på det gamla Ullspareiska säteriet Dyare, har därstädes sammanskrifwet en witterlek, under namn af Sorge-kalk. Hon har däruti upgisswet sina swäraste sorger, och swarar upsinningen ganska nått emot ämnet. För märkwårbdigheten skal, wil jag införda Ralken ord ifrån ord.

Si

Ad,

Ach, HErre Gud, min forger all
 Hvad jag, o HErr, aldrig tänkt,
 Och sorgfull är mig werlden wid,
 Wil jag än resa från denna ort,
 Bedröflig tid jag söddes hit;
 Men sen jag mins min ungdoms dar,
 Med min kära Man och Herra from,
 Gaf tu mig, HErr, barnen sju,
 Elia, min första Doter kär,
 Gaf tu mig, HErr, barnen sju,
 Catharina, mit fjerde barn,
 Elisabeth ej slippa fick,
 Därnäst togs min Man mig ifrån,
 Doch tröstade mig barnen min,
 Til des Gud, med sin wilja,
 Men det rätte ej länge så,
 Rakte på en tid från mig han,
 När sorgen blef sen dragelig,
 Kom sorglig lät min öron när,
 Fru Helena Hjelke så båd,
 Et långt därefter hände sig,
 At Släkten endast war,
 Den tog och Gud bort,
 Hwar på den dret,
 Den svårast bland andra alla,
 Hwar wil jag tröst påtalla?
 Allena jag är, Hvad som påhår;
 Hör nu, o HErr, mit begär!
 Denna Kalk swår,
 Med mången tår,
 Utspet har
 Jag i min bar:
 Tag nu igen
 Denna Kalken
 Och styrk mit mod,
 Med kraft af dit blod,
 Til des du, o Gudsfar god,
 Tager mig upp til dig?
 Efter jag, Hwarie dag,
 Årundar med sit
 At komma dit,
 Där Änatar sungen
 Med en helig sång och tunga,
 Helig, helig, helig, utan ända,
 Dit jag jämwäl önskar snart at lända,
 Sen alla mine barn, så och mine Man,
 Med dem jag längtar härefter bo,
 Och ewige med dig ha tva ro.

Sen alla mine barn, så och mine Man,
 Med dem jag längtar härefter bo,
 Och ewige med dig ha tva ro.

Det medgifwes gerna, at wår Riksrådinna icke
 fölgt alla Poetiska reglor, då hon utirat sin Sorge-
 kalk, hwar til Skulden torde finnas, icke så mycket
 hos hånne, som kanske mer uti Kapnaden, som
 han skulle föreställa, och den bedröfweliga belägen-
 het, i hwilken hon nyligen råkat. Poesien är för-
 fattad år 1653, icke långt efter hånnes andre Her-
 res död, och hwilken war Majoren wid Smäländ-
 ska Cavalleriet, Herr Carl Lijha. Han lär likwål
 smakat bitrare uti hånnes hjerta, i anseende til de
 forger, med hwilka han waret upphold, än för den
 tidens Poetiska öron. Man finner, at smaken
 förändrar sig uti sådana mål på et manna-minne,
 och hwad de lärdeste mån då sammankrifwet, win-
 ner nu ringa bifall af wåre gransmakade kännare.
 Det blir dock ofesbart, at hon haft insigt i witter-
 heten, och torde af efterwerlden krönas til Poetissa.
 Presten, Herr Magister Pehr Kellander, som wa-
 rer hånnes Sotne-Prest uti 10 år, berömmar hån-
 ne mycket uti Personalien för beläsenhet, då han,
 wid hånnes insällande död 1695, prädikade öfwer
 hånne uti Gøtheborgska Domkyrkan, hwarest hon
 med många högtideligheter jordfästes, och fördes
 sedan hit til Lyndby, at hwila sig mellan sine bågge
 Herrar, som stå med hånne uti en ståtelig Familie-
 graf, och hafwa jämte sig de uti Sorge-kalken om-
 talte barnen. Hålles denna berättelsen til goda,
 skal jag, innan kort, inlemna Historiska anmärk-
 ningar * öfwer Sorge-kalken, och uplysa, hwad til-
 förene

T i 2

* Dessa wäntas, efter witre Läsares önskan, med ut-
 första.

förene waret mindre kunnigt om denna stora Riksrådinnan. Förblifwer imedlertid, m. m.

Lundby i Wättelehårad, den 8 Juli 1760.

S. J. Ström.

Stridskrifter.

Ifrån Wildiska Tryckeriet i Stockholm utkom en Skrift ej långesedan, som innehåller oförgripeliga Påminnelser wid de tilförne utgifne Anmärkingar, rörande förminskning af Rättegångar, m. m.

Mot dessa Påminnelser i har en frigande Hjäder rest up följande manifest, hwilket jag swärligen kunnat wägra sit rum i Magasinet.

Det är i synnerhet frågan, om orätwise Domare i Sverige gifwas, som war stridige Författare wil hafwa annorlunda beswarad, än Auctor til Påminnelserna. Den sednare nefar, at orätwise Domare träffas: se §§ 15, 21, 28, 35. I synnerhet tyckes hans utlåtelse i § 19 förtjena någon upmärksamhet, där han påstår; at sedan en Domare edeligen förpligtat sig, wid sýllans antråde, så lærer ingen så åreförgåten finnas, at han ringa agtar rätwise och samwete. Här af följer, utan widlyfthet, at ingen orätwis Domare i landet gifwes, åtminstone inge flere, än som efter 1 Cap. 12 §. R. B. blifwet straffade.

Däremot önskar den nye Författaren, at edgång hade sådan werkan; men twiflar, at saken så förhåller

håller sig. Ty då behöfdes ingen Revision, säger han, öfwer Rikers ämbetsmän; ingen Tullarende-Societet, emedan Tullbetjenterna äro ock edswurne, m. m. Han stadnar wid detta sednare: Måne Tullbetjenterna, frågar han, äro af annat människo-slågte, än de som beklåda Domare-ämbeten? Där på förwäntas, at Författaren til Påminnelserna måste swara nej. Desutan är bekant, at ätwillige blifwet ifrån Tullstaten befordrade til Domare sýllor.

Författaren måtte likwål ej tilräckeligen trodt, at inge orätwise Domare gifwas, emedan han talar så oförmärkt emot sig på andra ställen, såsom uti 17 och 19 §§, då han säger: at mången med bästa upfat och samwete, då begrep ej finnes, kan wara uti Domare-sýllor äfwen så skadelig, som en med det bästa begrep utan samwete. Här nämnas ju twänne slags orätwise Domare, nämligen med och utan begrep. Således låra Domare finnas af bägge slagen, och icke så få, som Författaren til Påminnelserna wil uträkna dem. Ty om man skal tro honom på orden, så äro Domare utan begrep ej flere, än utkomne Förklaringar öfwer lagen. Åter äro orätwise Domare med begrep, på samma grund, alle som blifwet i Sverige förestagne, men sådt en dom cassetad wid öfwerätten.

Widare påstår Författaren til Påminnelserna, at war lag är så tydelig och klar, at hwar och en, som kan låsa Swenska, finner nog, hwad han sin medborgare skyldig är. Och således är lagen tydelig för alle, utom Domare, emedan där ibland

äfwen gifwas orätwise utan begrep, som fölgagteligen ej förstå Swenska. Så stöter den ena mot-sägelsen på den andra. Men om vår lag är så tydelig, hwad hindrar då, at wälja Domare af menigheten? Hwad nödwändighet, at hafwa aufseuerat i Hofrätten?

At komma närmare til swar på frågan, om orätwise Domare gifwas, så tackes Författaren til Påminnelsena, såsom Advocat för Domare, uplösa följande Problematiske frågor. Huru kommer det til, at

1. Parter, som hafwa en orätmatig sak, sällan Fråmas ifrån rättgångar?
2. Många köpa sig rättgångar, utan mycken pröfning, om saken är rättwis eller ej?
3. Mången hotas, at antingen ingå förlifning, eller mista alt, emedan en annan är mächtig?
4. Et ordspråk upkommet, som asråder folk, at tråta med store Herrar?

Slutligen styrkes Författaren til Påminnelsena, at låsa Urke-Biskopens, Herr Doct. Troncks märkwärdiga ord i des Herda-bref, s. 155 och 56.

Ach, om alle Domare i Landen, m. m.

Om Plögningen i Lindberga Soken.

Jag har råkat i en långsam skuld, sedan jag i förledet år, då jag skref om hushållningen i Torpa, lofwade at röra något om Lindberg. En annalkande ålder, jämte allehanda hinder, göra mig trög til det, som waret min lust. In faller mig likväl

in, at leka på en paperslapp, än på en jordlapp. Jag ändas en fri lust i mit lugn. Nu til saken.

Lindberga Soken-mån hafwa på de flesta ställen en mager åkerjord, och botnen består mycket af en röd sandör, som gifwer liten säd. De hafwa för några år sedan wisligen wändt sig til den sidsänta marken, och upplögt hånne til åker; men efter några år åter lagt hånne til ång; och sålunda måste de ärligen plöga ansenligen. Jag kan med trygghet säga, at i denna soken uptogos förledet år öfwer 50 tunneland, och i år föga mindre. Deras almånne tanke är, at så länge torfwen ej hunnet aldeles rutna, bår jorden säd; men sedan år hon tjenligare til gråswärt. Jag ser wäl icke grunden* til denne tanke; håller doch före, at man bör ömsa åker til ång, och åter ång til åker.

Som jag ock, i förledet år, uptog wid påf tre tunneland, mest sådan jord, som aldrig waret i bruk, fast hon låg inne i gårdet, så wet jag någorlunda, hwad omkostnaden war **. Almogen göra i detta mål hwarannan hjelp, emot någon wälplågning, och som jag låtet mine drängar hjelpa granarnes, hade jag ock rätt at göra plögöl. Jag hade låtet försärdiga en ångs-plog på Hallånska wiset.

J i 4

* Månne det icke är grund, at säden får sin föda i samma mån, som hon den behöfwer? Wolsiska och Tulska experimenten med hup- eller kurning äro lika be-
gripliga.

** Det är ganska angeläget, at kostnaden upreknas i Socionomiska beskrifningar. Lusten til efterföljd upkommer aldrig hos den, som mistrostar om råd och wilkor. Icke heller ser man förut, om arbetet löner mödan.

fet. Den som gjorde honom, wille hedra Presten därmed, at han gjorde honom stor. Jag hade fått honom så beslagen, som han borde wara, och köpt et tog, som jag menar waret ankare-råg til en jags, at draga detta obåkeliga åker-werktyget genom jorden. Hela tiden hade jag knutat mot et sådant plögnings-sätt, sedan jag sedt i Götcheborg, huru den styfwaste Ierwall upplöges med et par hästar. Men jag beslöt likwäl, at försöka min plog. Det war nöje at se, huru han uptog en torfwaga, som war 5 quarter bred, och öfwer en half aln djup. Men där wille magt til: 12 par hästar woro spände för honom, och fölgagteligen måste 12 karlar til at föra plogen, 2 fodrades nödwändigt, och ofta 3, at senna och wända honom, en med spade at stöta rötter från plog-bilen, en at hålla hunden, som det här kallas, eller at med et tog i den ena axel-ändan styra hjulen så, at det ena gick rätt i förra sären, och 6 fläste-drängar måste sölja efter, at wid alla tilfällen lägga torfworna i jämnaste lag. När nu några läggas til, som fölgde för plögsed, ymsning och ro skul, blir summan ej långt under 30 personer. En wagn med godt öl och mat stod bredes wid*, och så gick det hele dagen tils aftenen, då halfannat tunneland war uptaget. Hästarne spändes ifrån, och folket samlades til et nytt arbete, som warade långt öfwer midnatten. Jag råtnar med

* Detta nyttjades hele föremiddagen: om middagen spändes hästarne från, folket gingo hem och höllo ordenteligen sin måltid. Efter middagen wantade, som före middagen, öl och intet brännwin; sedan aftenward i hwilottimen.

flit ingen omkostnad, men den som wet, hwad råg och malt och matwaror kostade i förledet år, lærer undra, at någon bonde kunnat dragas med et jordebbruk af detta slaget.

Jag tror wäl icke, at jag är stor smulgråt; men så tänkte jag doch ofta på, at hjälpa detta i något mål. Jag fick et önskat tilfälle i förleden war, då jag satt på Torpa Stom, och wäntade, at mina åhörare skulle samkas til kyrkan. En man kom in, och berättade, huru Herr Peter Bagge lät plöga på Brännerna wid Askloster med et par orar, då et par gingo förut med en riss. Jag tog mig anledning, at påminna, hwad jag förut ofta sagt om det Halländska kostsamma plögnings-sättet; men lät det ej därwid stadna. Jag hade en åker, som med skäl bleswet kallad krokåker, emedan han war stapad, som en måne med twänne gansta långa och så smala hörnen, at jag så mycket mindre kunnat komma at honom med harkiven, som han war jämnwäl et quarter lågare, än renen omkring honom. Huru jag de förra åren förbudet, at beså dessa hörnen, war det säfångt. Ändteligen öfwertalte jag mine drängar, at en dag bringa denne kroken til en jämn och fyrkantig åker. De bruto en hop stenar utur fältet, och förde dem bort; och nu blef frågan, huru landet skulle uptagas med hacka eller plog. Jag påtog mig, at försöka det senare: Jag tog en wanlig, nog obåkelig, åkerplog, spände 3 par hästar därför, och förde åfwen så lätt, som förra gången med 12 par, ja nästan så djupt, och det som brast i torfwornas bredd, ansåg jag för ingen olycka.

Jag wet ej, om jag får säga, at en del af denna marken legat sedan fynda-tioden: nog, at inga tecken syntes til männiflig häfd i något mål. Jag fågnade mig at detta arbetet. Fältet kallas Dannemark, och höver til prestegården: Jag tänkte nu blifwa en stor eröfrare.

Sedan detta war stett, kom en af mine närma-
ste grannar, och bad, at mine drängar måtte få
hjälpa honom plöga. Lyckan war, at en stor hop
af almogen stod hos mig, då jag svarade honom
på detta sättet: Ja, min käre Bryngel, du wet,
at jag lærer ej göra plöggöl, sedan du såg, huru lätt
det gick, at plöga på Dannemark med egne hästar;
och jag tänker nu laga ihop en lättare plog, at 2
par skola hafwa lindrigare arbete för den, än 3 par
för denne. Men efter min store plog är tjenlig, at
med en häst göra så många diken jag wil, torde
jag wäl framdeles någon gång anlita grannarne,
och utom des wet jag wäl, at ej alle komma ut
med at plöga må mit wis. Mine hästar och drän-
gar skola altså wara eder til tjenst, men med et
förbehåll. Wil du börja den seden, och wilsen i
alle sedan hålla honom, är jag nögd: när i kom-
men på åkren, och hafwen med plögen lagt åker-
ryggen, så tager eder frukost, efter som sed ware:
nyttjer sedan Guds gåfwor måtteligen under arbe-
tet. När i åten middag, så lager, at i hafwen
något kött, ost eller hwad det wara kan öfwer, och
när i om qwällen sluten arbetet, så åter det i lem-
nat, och dricker därwid et par gånger, tager där-
med i Herrens namn affsed, och ingen gånge an-
norstådes

norstådes än hem til sit. Wilsen i på detta sättet
framdeles förfara, så wil jag wara med i ploglaget;
men på annat sätt så mine drängar aldrig göra eder
biträde, och därpå wil jag nu genast hafwa swar af
eder alle, som hören min förestälning.

Uffelige Mästare i wältaligheten! hwad tyc-
kes eder om Gubbens tal? Ingen konst, ingen
prödnad, och om jag än får bruka det språket, som
waret både min plåga och mit nöje, så säger jag,
så gerna som en annan: merum rus est, olet
stabulum. Tack för ordet, jag besinner mig wäl
därwid. Men om jag med en bonde-wältalighet
winner en besparing af 20 tunnor säd, några lif-
pund kött, utom mera smätt, och det som jag an-
ser för rätt Theologiskt, hindrar några rus årligen,
så ler jag så godt at mina bedrifter, som någon i
den stora werlden.

Jag want äminstone i granlaget mit ändamål;
min årlige Bryngel tackade mig, och grannarne
icke mindre. Salunda må mine käre Lindbergs-
boar så länge plöga på sit gamla wis, med denna
lilla förbättringen, til des de få se et bättre sätt, då
det blir öwederfägeligt, at de taga til det lättaste,
om det gör lika nytta.

A. 3. .

Swad Nytt i Staden?

Korta Stads-nyheter.

Besande äro Herr Commerce-Rådet Bungen-
etona, och Herr Krigs-Rådet Rök ifrån Stock-
holm: äfwen Herr Assessor Walke från Uddewalla,
och Economia Professorn, Herr Clas Blichert Tro-
zelius, ifrån Lund, at förtiga flere.

Den femte dennes gick ändteligen Rådmanswa-
let för sig, då Herr Auditeuren Bratt, och Fabri-
queuren Herr Andreas Dam, erhöillo flesta röster-
ne, hwartil de lyckönskas oändeligen.

Den 7 derpå följande fick man med nöje höra två
Domare i Råmnersrätten utwåljias, den ene til Prä-
ses, Herr Råmner Wahlstedt, den andre til Råm-
ner, Secreteraren wid Handels-Societeten, Herr
Jacob Cederbourg. Lycka til mine Herrar!

Göteborgske Wexelcoursen.

Onsdagen, den 6 Augusti.

London	- -	66 $\frac{1}{4}$	- -	Dal. R:mt.
Amsterdam	- -	62 $\frac{3}{4}$ à63	- -	M:t R:mt.

Ankomne äro Skepparne James Garnock
ifrån Atoa med stykol, och John Alder ifrån Kö-
penhamn med barlast.

Uta

Utgångne äro Skepparne Eric Lund och Jöns
Andersson til Newry, Thomas Wetherell til Col-
chester, Joh. Jacob Dirksen til Irland, Jonathan
Green och Hans Sager til Hull, Francis Berret
til Linn, Peter Humbla til England, John Hod-
ge til Scotland, Anders Andersson til Stockholm,
William Robertson och Christian Månson til Lieth
med järn och bräder.

Zelsingör. Den 25 Julii anlände Skeppar-
ne Matth. Bolin från Narwa til Göteborg med
lin, Peter Sweder ifrån Uddewalla til Carlshamn
med sill, Edward Grey från Newcastle til Wol-
gast med stenkol. Den 27. Anders Mattson från
Göteborg til Dansig med sill. Den 28. Simon
Lampalicus från Gesele til Bristol med järn, Jo-
chim Smith från Christiansand til Stockholm med
fist, Hindrich Riest från Stockholm til Amsterdam
med canoner, Anders Swensson från Warberg med
tjåra, Lerald Jonsson från Stralsund til Chri-
stiansand med barlast. Den 29. Peter Drakström
från Christiansund til Stockholm med fist, Hans
Bödker från Stockholm til Amsterdam med klapp-
holt, Oluf Nyberg från Gesele til Amsterdam med
beck, Johan Gutaf från Stockholm til Nordssön
med järn, Lauris Jochenson från Stockholm til Al-
borg med tjåra. Den 30. Abraham Helleberg
från Köpenhamn til Marstrand med stäfwer, Pe-
ter Larsson från Malmö til Warberg med malt,
Willem Willems til England, Arfwed Olsen Berg
til London, och Jochim Willems til Amsterdam,
alle från Stockholm med tjåra, Jochim Christo-
phers

phers och J. Carl Ewert ifrån Stockholm till Amsterdam med järn, Håkan Olofsson från Riga till Göttheborg med lin, Olof Nilson från Wisby till Göttheborg med kalk. Den 31. Samuel Dixon och William Standchif til Linn, Niclas Steen och Matthias Ahman til Dublin, Cornelius Berker och Hindrich Holtfretter til Amsterdam, alle från Stockholm med järn, Balzar Dettman från Ubo till Amsterdam med tjära.

Små Kyrko-tidningar.

Sedan Göttheborgska Presterkapet, som samlades den 23 Julii, at kalla Biskop, insände hitörande documenter, har Consistorium til samma ämbete i underdanighet föreslaget, efter rösternas innehåll:

1. Kongl. Ordinaire Hof-Prädikanten, och Professor i Hof-Consistorio, Herr Doctor Eric Larberg.

2. Kongl. Hfverhof-Prädikanten, Kyrkoherden uti Stockholmska Skorkyrkan, och Präses i Stads-Consistorio därstädes, Herr Doct. Jöran Schröder.

3. Kongl. Hfverhof- och Ordens-Prädikanten, och Präses i Hof-Consistorio, Herr Gabriel Rosen. Desutan hafwa åtskillige widberömde män kommet samma gång i billig åtanke, hwarom framdeles.

I morgon prädikar Professorn och Kongl. Hof-Prädikanten, Herr Magister Clas Blichert Trojelius, uti Högmessan.

J Swens

I Swenska Församlingen äro, ifrån den 31 Juli til den 7 Aug. födde 4 Gosse- och 3 Flickobarn: Wigde Tunnebindaren Christian Triebler och Jungfru Anna Christina Ahlgren: Döde 1 Gosse- och 1 Flickobarn af trösken.

Lärda Småsaker.

Konsten at tjusa ormar hålles för et häleri, ätminstone dölses hon inom en slägt hos Ägyptierne; och denna hemlighet anses af arfwingarne för största qwarlätenskapen. Sådane historier hafwa resande lemnat oss, och David jämförer en hemlighet med denna konsten. Ho wet, om icke hela gåtan uplöses genom Botaniska försök? Jag tror, at ormar kunna swärligen tröstwas under askerträ: wil ingen försöka, at smörja sina händer med saft af askelöf, eller bark, och sedan wäga et näfvetag med ormar?

Æ . .

Om jag ej bedrar mig, så ligger mer än en gissning i denna upräkt, emedan jag wet, at både Herr Magister Hedström och Författaren äro så konstfärdne i den puncten, som någon af Ägyptierne.

EPIGR. I.

Justitia nudus, noxis maculatus, & iræ
Pœnarumque reus, quisque repertus homo est.

EPIGR.

*Filius implevit, placato Numine, Legem;
Sanguine pro nobis fecit & Ipse fatis:
Iustitiamque unus meruit, quæ sola probatur;
Sola triumphabit Judice quippe Deo.*

Rundgöresser.

Den 14 dennes kommer lyckan, at göra et litee domslut på Nådstugo-källaren; då den, som får högsta ögonen på tärningarne, bekommer, emot 1 Daler Silfvermynt, et prägtigt repeter-wäggar, som tillika visar dag och datum, timar, minuter och sekunder; soderalet är äfwen ock kosteligt. Allt detta kan beses på Nådstugo-källaren.

Likaledes blifwer den 21 dennes Auktion på Wistroms-gården, belägen på Walgatan. Som den samme består af två serskilta bygnader, at tre hushåll hafwa där tillräckeligt inrymme, så försäkras ock, at timbret i den samma skal wara godt och behåller.

Innewarande års Hösteting uti Herr Härads-höfdingen Montans domsaga börjas med Gåsenebs-härad i Mörnlanda den 12 November, med Kullnings-härad uti Eklanda den 25 sammans, och med Åhs-härad i Weby den 9 December.

De som willa hafwa sina barn i år koppymparde, tåckas innom slutet af denne månad anmäla sig hos Herr Engelhardt.

Götheborgska

Magasinet.

Lördagen, den 16 Augusti 1760.

Reswernes: Bestrifning öfwer Urke: Biskop Birger*.

Birgerus, en mästare i bokliga konster, war född i Halland af ringa slägt, och fattige, doch ärliche Förälbrar. Fadren hette Gunder, och war Djäkn och Klokkare i Lindberga socken i Norra Halland; hans Moder het Bengta: Fadren satte honom i barndomen i Warbergste Scholen, och då han därstädes lärt hufvudstycken i bokliga konster, begaf han sig därifrån til Roskilb, och sedan några år därefter til Skara Schole i Sverige, hwarest han war i 5 år; och blef honom där mycket godt bewist af Biskoparne, som woro Bengt och Brynild. Efter 5 år reste han til Gripswaldska Academien; som då nyligen war uprättad, nämligen 1755; och blef han därstädes promoverad til Philosophi

R t

* Fölger, som et bifång til anmärkningarne wid Lindberga socken (se förlöbne weckas Magasin), och intresserar werfeligen Hallänningar.